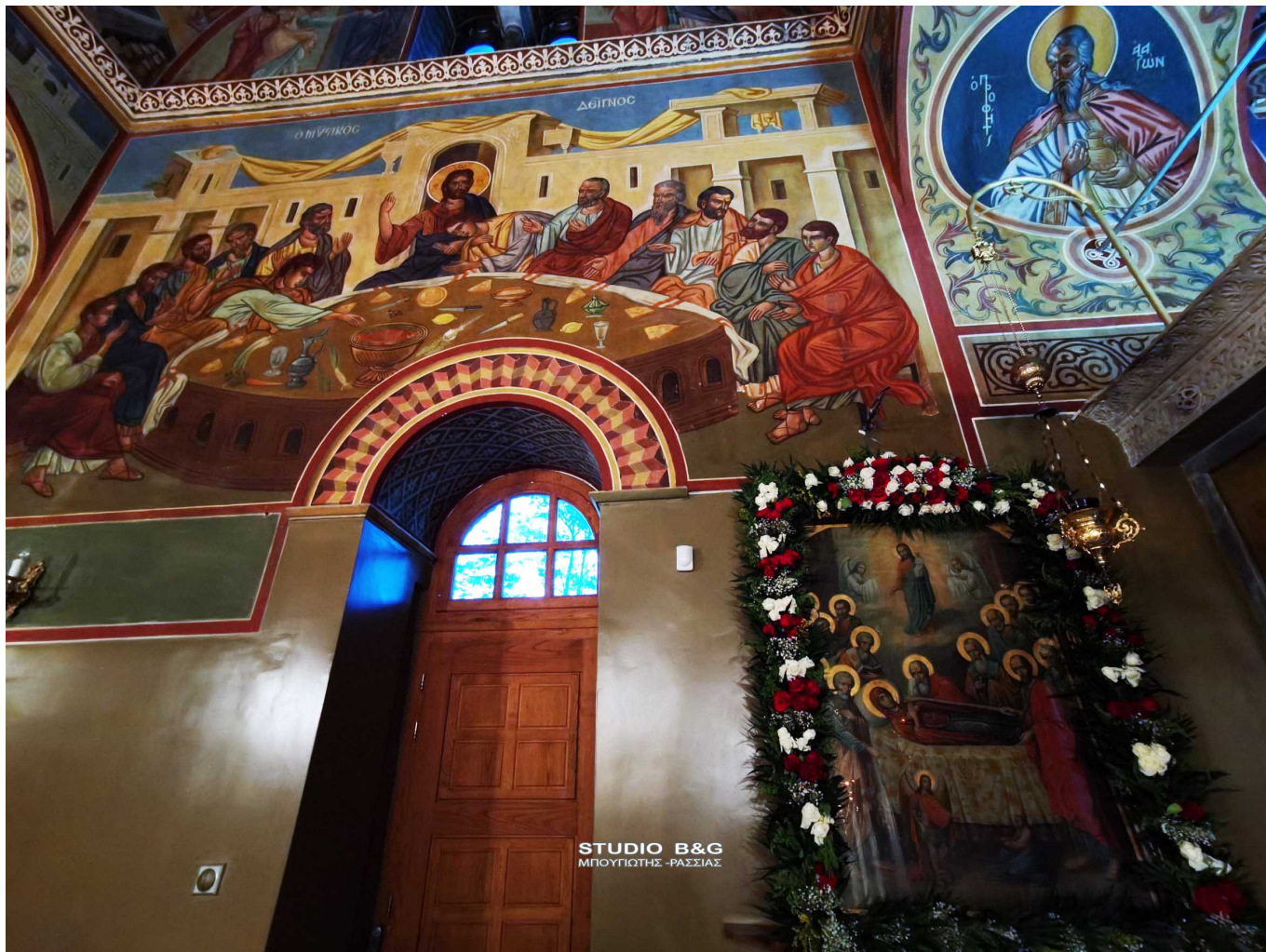

Αρκαδία -Το ξακουστό πανηγύρι της Τεγέας

/ [Παράδοση](#)

Κατά την περίοδο του Δεκαπενταύγουστου είναι πανελληνίως γνωστή η μεγάλη πανήγυρη που τελείται στον ανακαινισμένο Βυζαντινό Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Επισκοπή της Τεγέας.

Όπως κάθε χρόνο τελέσθηκε την Παραμονή Μέγας Εσπερινός στον οποίο παρευρέθηκε πλήθος πιστών από ολόκληρη την Πελοπόννησο. Μετά το πέρας του εσπερινού οι πιστοί ακολούθησαν την περιφορά της εικόνας, στο πάρκο του Τεγεατικού Συνδέσμου. Το παρόν έδωσαν εκπρόσωποι της πολιτικής ηγεσίας, της τοπικής αυτοδιοίκησης και των σωμάτων ασφαλείας.

Το μικρό αυτό χωριό της Τεγέας είναι ιδιαίτερα γνωστό για τον εξαιρετικό αρχαιολογικό χώρο που διαθέτει (1χλμ. έξω από το χωριό) και για το μεγάλο

πανηγύρι της Τεγέας που γίνεται εκεί τον Δεκαπενταύγουστο. Το χωριό επίσης διαθέτει Λαογραφικό μουσείο (ανοιχτό όλον το χρόνο) στο κτίριο της παλιάς Οικοκυρικής Σχολής, το οποίο έχει ιδρυθεί από τον Τεγεατικό Σύνδεσμο και διαθέτει ιδιαίτερα πλούσια συλλογή. Στο πάρκο του Συνδέσμου βρίσκεται και ο αρχαιολογικός χώρος. Ο αρχαιολογικός χώρος είναι επισκέψιμος όλον το χρόνο, με περιορισμένο όμως ωράριο τους χειμερινούς μήνες. Η περιοχή διαθέτει πλούσια ιστορία όλων των εποχών, από την κλασική αρχαιότητα, τη ρωμαϊκή, τη μεσαιωνική και βυζαντινή εποχή. Τα διάσπαρτα ερείπια που έχουν αποκαλυφθεί σε δύο φάσεις από ανασκαφές, μαρτυρούν τη σημασία της περιοχής. Η περιοχή της Επισκοπής αποτελούσε μέρος της αρχαίας Τεγέας. Εκεί βρίσκονταν η αγορά και το θέατρο της αρχαίας πόλης. Από την κλασική εποχή σώζονται τμήματα θεάτρου του 4ου π.Χ. αι.

Πάνω στο θέατρο αυτό, χτίστηκε μεταγενέστερα το μαρμάρινο θέατρο που βλέπουμε σήμερα και που έφεραν στο φως οι ανασκαφές. Το μεταγενέστερο αυτό θέατρο είναι έργο των ελληνιστικών χρόνων (2ος μ.Χ. αι.). Εποχής ελληνιστικών και ρωμαϊκών χρόνων είναι και η αρχαία αγορά, της οποίας τμήματα της Στοάς έχουν αποκαλυφθεί. Επίσης έχει βρεθεί βωμός αυτοκρατορικής λατρείας (1ος - 4ος μ.Χ. αι.), θεμέλια ρωμαϊκού ιερού, δύο παλαιοχριστιανικές βασιλικές που δυστυχώς δεν σώζονται, τμήματα μεσαιωνικού τείχους και τμήματα βυζαντινού οικισμού (10ος - 13ος μ.Χ.αι.). Από τις παλαιοχριστιανικές βασιλικές διατηρείται μόνο ένα ψηφιδωτό δάπεδο (5ος - 6ος μ.Χ. αι.) που αναπαριστά τους ποταμούς της Εδέμ (Γεών, Φισών, Ευφράτης και Τίγρης) και τους μήνες. Το δάπεδο αυτό ανήκει στην ονομαστή Βασιλική του Θύρσου, που πιθανότατα έχει χτιστεί πάνω στα ερείπια αρχαίου ναού του Απόλλωνα. Πάνω στο εξωτερικό ανάλημμα και μέρος του κοίλου του αρχαίου θεάτρου είναι χτισμένος ο ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Στη θέση αυτή προϋπήρχε βυζαντινή βασιλική του 11ου ή 12ου αι., η οποία όμως καταστράφηκε και το 1888 ανοικοδομήθηκε από τον Τεγεατικό Σύνδεσμο, διατηρώντας το αρχικό σχέδιο. Η θαυμαστή αγιογράφηση είναι έργο του Αγήνορα Αστεριάδη (20ος αι.). Στους μεσαιωνικούς χρόνους ο αρχικός ναός ήταν η μητρόπολη του Νικλίου και προστατευόταν με φρούριο και τείχη. Τμήματα των τειχών αυτών σώζονται σήμερα στα βόρεια του σημερινού ναού. Ο ναός γιορτάζει στις 15/8 και διοργανώνεται εκεί το μεγαλύτερο πανηγύρι της Πελοποννήσου (από 13 έως 20 Αυγούστου με πλήθος εκδηλώσεων).

